

سُورَةُ الصَّفِّ ٦١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ^طوَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿١﴾

آنچه باشد در سماوات و زمین می‌کند تسبیح ربّ العالمین
غالب است و مقتدر ربّ کریم حکمتش لاینتهی و او حکیم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

﴿٢﴾

اهل ایمان! ای گروه مؤمنان! از چه رو آرید حرفی بر بیان؟
که نیاریدش عمل در روزگار بهر مخلوق و به نزدِ کردگار

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

﴿٣﴾

خشم حق سنگین باشد و گران از برای این گروه از بندگان
که برانید مطلبی را بر زبان فعلتان لیکن مغایر سوی آن

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ

﴿٤﴾

حق بدارد دوست آن سان بندگان که جهاد آرند به راهِ مُستعان
در صفوف آیند و بگیرند قرار همچو سدِّ سُرَب و آهن استوار

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

وقتی که موسیٰ بگفت بر قومِ از چه رو آزار من آرید به پیش؟
خویش

اندر آن حالی که می‌دانید شما من زِ حق باشم رسول و رهنما
پشت خود کردند دوباره بر اله قلبشان گرداند ایزد بر تباه
بر هدایت هیچ نمی‌آرد یقین حق تعالیٰ جمله قوم فاسقین

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

یاد کن عیسی بن مریم آن زمان که نمود بر قوم اسرائیل بیان
بر شما من بالیقین باشم رسول از خداوند شد چنین امری نزول
هست مصدق بهر آیاتِ سبق آنچه در توراتِ موسیٰ گفته حق
هم بشارت بر رسولِ بعدِ من که بیاید او به امرِ ذوالمنن
نام او اندر سماوات احمدست بعدِ من آخرِ نبیِّ ایزدست
داد نشان گر چه بسی او معجزات بهرشان آورد زِ روشن بینات
در جواب گفتند قومِ نابکار این همه باشد سحرِ آشکار

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

کیست ظالم‌تر ز آن که افترا؟ بندد او بر ذاتِ یکتای خدا
گر چه او خوانده بگشته آشکار تا بگیرد در ره اسلام قرار
بر هدایت لیک نمی‌آرد الهِ ظالمانِ گمشده اندر گناه

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هم بخواهند آنکه نورِ ایزدی با دهان خاموش نمایند از کژی
نورِ خود کامل کند حق در جهان گر چه دارند بس کراحت کافران
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

اوست آن ربّی که از روی وِداد بفرستاد او پیمبر بر رشاد
تا که مردم دینِ حق آرند طلب رستگاری را بگردد آن سبب
جلوه بخشد دین خود پروردگار غالب آرد همچنین در روزگار
گر چه باشند زین عنایات و کرم مشرکان اندوهناک و غرقِ غم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

ای گروهِ مؤمنانِ بر خدا! بر شما آیا بگردم رهنما؟
سوی آن گونه تجارت در جهان که نجات بخشد شما را بالعیان
از عذاب و قهرِ خلاقِ کریم وز جزا و هم عذاب‌های الیم

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بر خداوند و رسولش بگروید به جهاد در راه حق وارد شوید
مال و جان انفاق آرید بر کمال در ره ذات قدیر ذوالجلال
این بود بهتر شما را عاقبت گر بدانید و بیابید معرفت

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ
عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

﴿۱۲﴾

حق بیامزد شما را هر جهات از گناهان و ذنوب و سیئات
وارد آرد او به باغ جنتان که بود در زیر پا نهرها روان
واگذارد قصر و منزل بهرتان در بهشت عدن، در عین امان
این چنین لطفی ز یزدان کریم موهبت باشد، همان فوز عظیم

وَأُخْرَىٰ تَحِبُّونَهَا مَصْرُومٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

﴿۱۳﴾

نعمتی دیگر که می‌دارید دوست بهرتان خیر و صلاح و هم نکوست
از خدا هست نصرت و فتح گران که بود نزدیک وقوعش در زمان
مژده‌ای باشد یقین بر مؤمنان وعده‌ای که می‌رسد آن بی‌گمان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لَلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي
إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَّا طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتُ طَائِفَةٌ
فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

﴿۱۴﴾

ای کسانی که به یزدان مؤمنید! یاری آرید بر خداوند مجید
آن چنان که عیسی مریم بگفت با همه حواریونش با شگفت
یاور من کیست در راه خدا؟ که در این ره او نگردد هیچ جدا

جملگی گفتند که ما انصارِ حق
زین میان یک طایفه کردند قبول
یک گروه و طایفه از دیگران
آن گروهی که شدند از مؤمنین
که شدند غالب به اعداء اجمعین

یاورت باشیم همه روی نسق
از بنی اسرائیل و قوم رسول
با عناد گشتند ز جمع کافران
ما ظفر دادیم و نصرت در زمین
گشته منصور و مؤید بالیقین